

358

ΑΓΙΑΣΜΑΤΑΡΙΟΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ
ΤΗΝ
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ
ΤΟΥ

ΜΙΚΡΟΥ ΑΓΙΑΣΜΟΥ

Κατὰ τὴν τάξιν τοῦ ἁγίου Ὁρους Ἐθω
Καὶ τινὰς εὐχὰς, τὰς χρησιμωτέρας τοῖς ἱερεῦσιν.

Τὸ πρῶτον ἐκδοθὲν

ΥΠΟ

τοῦ ἱερομονάχου

ΔΒΕΡΚΙΟΥ

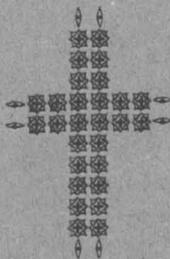
τοῦ πρώην Ῥώσου.

Νῦν δὲ τὸ δεύτερον

ΥΠΟ

ΣΑΒΒΑ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ

Τοῦ ἐκ τοῦ Ἱερατικῆς Κελλίου τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων
πλησίον τοῦ πρωτάτου.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

1890

358

ΑΓΙΑΣΜΑΤΑΡΙΟΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ

ΤΗΝ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ

ΤΟΥ

ΜΙΚΡΟΥ ΑΓΙΑΣΜΟΥ

Κατὰ τὴν τάξιν τοῦ ἁγίου Ὁρους Ἄθω

Καί τινες εὐχάς, τὰς χρησιμωτέρας τοῖς ἱερεῦσιν.

Τὸ πρῶτον ἐκδοθὲν

ΥΠΟ

τοῦ ἐλαχίστου ἐν ἱερομονάχοις

ΑΒΕΡΚΙΟΥ

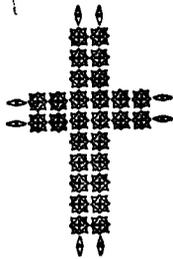
τοῦ πρώην Ῥώσου.

Νῦν δὲ τὸ δεύτερον

ΥΠΟ

ΣΑΒΒΑ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ

Τοῦ ἐκ τοῦ Ἰβηρικοῦ Κελλίου τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων
πλησίον τοῦ πρωτάτου.

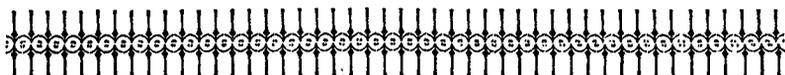
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

1890

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΡΗΤΗΣ
14888

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ

ΜΙΚΡΟΥ ΑΓΙΑΣΜΟΥ

Τῆ Θεοτόκῳ ἐκτενωῶς νῦν προσδράμωμεν ἀμαρτω-
λοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ, κρά-
ζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς, Δέσποινα βοήθησον ἐφ' ἡμῖν
σπλαγχνισθεῖσα, σπεῦσον ἀπολλύμεθα ὑπὸ πλήθους
πταισμάτων, μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σέ
γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα. (Δίς)

Οὐ σιωπήσωμεν ποτέ, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου
λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰ μὴ γὰρ σὺ προϊστασο πρεσβεύου-
σα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων, τίς δὲ
διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν, Δέ-
σποινα, ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ ἐκ παν-
τοίων δεινῶν.

Εἶτα τὸν Ν'. καὶ τὰ τροπάρια ταῦτα.

Ὁ Εἰρμὸς ἤχος πλ. β'.

Ἡ τὸ χαῖρε δι' Ἀγγέλου δεξαμένη καὶ τεκοῦσα τὸν
κτίστην τὸν ἴδιον, Παρθένε σῶζε, τοὺς σέ μεγαλύ-
νοντας. (Δίς)

Ἀνυμνοῦμεν τὸν Υἱόν σου, Θεοτόκε, καὶ βοῶμεν
πανάχραντε Δέσποινα, παντὸς κινδύνου ῥῦσαι τοὺς οἰ-
κέτας σου.

Βασιλέων, Προφητῶν καὶ Ἀποστόλων, καὶ μαρ-
τύρων ὑπάρχεις τὸ καύχημα, καὶ προστασία τοῦ κό-
σμου Πανάμωμε.

Γλῶσσα πᾶσα εὐφημεῖ καὶ μακαρίζει, καὶ δοξάζει
τὸν ἄχραντον τόκον σου, τῶν ὀρθοδόξων, Μαρία Θεό-
νυμφε.

Δός, Χριστέ μου, καὶ ἐμοὶ τῷ ἀναξίῳ ὀφλημάτων
τὴν ἄφεσιν δέομαι τῆς σέ τεκούσης πρεσβείαις, ὡς εὐ-
σπλαγχνος.

Ἐπὶ σέ μου τὰς ἐλπίδας ἀνεθέμην, Θεοτόκε, σῶ-
σόν με πρεσβείαις σου, καὶ δώρησαί μοι πταισμάτων
τὴν ἄφεσιν.

Ζώωσόν με ἡ τεκοῦσα ζωοδότην καὶ σωτήρα, καὶ
σῶσον πρεσβείαις σου εὐλογημένη ἐλπίς τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Ἡ τὸν κτίστην τῶν ἀπάντων ἐν γαστρὶ σου συλ-
λαβοῦσα, Παρθένε, καὶ τέξασα αὐτὸν δυσώπει ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτόκε ἡ τεκοῦσα διὰ λόγου, ὑπὲρ λόγον τὸν λό-

γον πανύμνητε, αὐτὸν δυσώπει, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἰλεὼν μοι τὸν κριτὴν τε καὶ υἱὸν σου, ἐπταικότι ὑπὲρ πάντα Ἄνθρωπον, ταῖς σαῖς πρεσβείαις, ἀπέργασαι Δέσποινα.

Κατὰ χρέος ἐκβοῶμέν σοι τὸ χαῖρε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε, ἐκδυσωποῦντες πρεσβείαις σου σῶζεσθαι.

Λύτρωσαί με τοῦ πυρὸς τοῦ αἰωνίου, καὶ βασάνων τῶν ἀποκειμένων μοι, Θεογεννητορ ὅπως μακαρίζω σε.

Μὴ παρίδης τὰς δεήσεις τῶν σῶν δούλων, δυσωποῦμεν Δέσποινα πανύμνητε, ἵνα ῥυσθῶμεν πάσης περιστάσεως.

Νοσημάτων καὶ παντοίων ἀλγηδόνων, καὶ κινδύνων ἡμᾶς ἐλευθέρωσον τῇ Ἱερᾷ σου σκέπῃ καταφεύγοντας.

Ἐένον Θαῦμα ἐπὶ σοὶ Θεογεννητορ ἀνεδείχθη, ὁ πάντων γὰρ Κύριος, ἐκ σοῦ ἐτέχθη Μητὲρ ἀειπάρθενε.

Ὁ ναὸς σου Θεοτόκε ἀνεδείχθη, ἰατρεῖον νοσημάτων πάντοτε, καὶ θλιβομένων ψυχῶν παραμύθιον.

Παναγία Θεοτόκε ἡ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα, κινδύνων διάσωσον, καὶ πάσης ἄλλης ἀνάγκης τοὺς δούλους σου.

Ῥῦσαι πάσης ἀπειλῆς ἐπερχομένης τοὺς σοὺς δούλους, Παναγία Δέσποινα, καὶ πάσης βλάβης ψυχῆς τε, καὶ σώματος.

Σῶσον πάντας Παναγία Θεοτόκε, τοὺς κειμένους πταισμάτων ἐν βάθει, καὶ μὴ παρίδης ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως.

Ταῖς πρεσβείαις ἐλεήμων τῆς Μητρός σου, τῆς ἀχράντου, καὶ πάντων ἁγίων σου, τὰ σὰ ἐλέη τῷ λαῷ σου δώρησαι.

ὑπὸ πάντων δυσωπούμενος οἰκτίρμων, τῶν Ἀγίων καὶ τῶν ἄνω τάξεων, ἰλάσθητοί μοι διὰ τῆς τεκούσης σε.

Φῶς τοῦ κόσμου, σὺ ὑπάρχεις Θεοτόκε, τὸν γὰρ κτίστην ἀπάντων ἐκύησας, αὐτὸν δυσώπει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χαῖρε ὄρος, χαῖρε βάτε, χαῖρε πύλη, χαῖρε κλίμαξ, χαῖρε Θεία τράπεζα τοῦ λόγου, χαῖρε ἡ πάντων βοήθεια.

Ψάλλομέν σοι ἐκβοῶντες Παναγία, Θεοτόκε, ἐλπίς καὶ βοήθεια ἡμῶν Παρθένε ὑπάρχεις καὶ ἀτήριγμα.

Ὡ Παρθένε ἡ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα, καὶ Δεσπότην τοῦ κόσμου καὶ Κύριον, αὐτὸν δυσώπει σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Προσκυνοῦμεν καὶ τιμῶμεν, καὶ ὑμνοῦμεν τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, τὸν πανάγιον, ἐκ πάσης νόσου ἡμᾶς ἐλευθέρωσον.

Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου ζωοδότα, φῶτισόν με τὸν δοῦλόν σου δέομαι, ἵνα ὑμνῶ σε δι' αὐτοῦ σωζόμενος.

Πᾶσαι αἱ οὐράναι δυνάμεις πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταξιάρχα πρωτοστάτα τῶν Ἀγγέλων, σὺν τοῖς ἄνω χοροῖς καὶ στρατεύμασι, πρεσβείαν ποίει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Βαπτιστὰ τοῦ Ἰησοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ κηρύξας τὴν μετάνοιαν ἀνθρώποις, τοῦ Κυρίου βαπτιστὰ καὶ Πρόδρομε, μετανοεῖν με ἐκ ψυχῆς ἰκέτευε.

Ἅγιοι προπάτορες τοῦ Χριστοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Προπατόρων ταῖς πρεσβεί-
αις, ἀπάντων δικαίων τε, καὶ τῶν Ὁσίων Χριστέ ἡ-
μᾶς φύλαττε.

Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν ἐν ζάλῃ πειρασμῶν καὶ τρικυμίαις, ταῖς τοῦ
βίου πικρῶς κινδυνεύουσαν, Παρθένε ποιμνὴν τὴν σὴν
περιφύλαττε.

Δόξα

Τὸν Πατέρα, καὶ Υἱὸν δοξολογοῦμεν καὶ τὸ Πνεῦμα
τὸ ἅγιον, λέγοντες, Τριάς ἁγία σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν

Χαῖρε κόσμου ἰλαστήριον Παρθένε χαῖρε στάμνε,
καὶ λυχνία πάγχρυσε, τοῦ Θεοῦ μάννα καὶ φωτὸς
Θεόνομφε.

Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον.

Εἶτα τὰ τροπάρια ταῦτα ἤχος πλ. δ'.

Νῦν ἐπέστη ὁ καιρὸς ὁ πάντας ἁγιάζων, καὶ ὁ δί-
καιος ἡμᾶς ἀναμένει κριτής· ἀλλ' ἐπίστρεψον ψυχὴ
πρὸς μετάνοιαν, ὡς ἡ πόρνη κράζουσα σὺν δάκρυσι,
Κύριε ἐλέησόν με.

Νάμασιν ἐπομβρίσαις Χριστέ πηγὴν τῶν ἰάσεων, ἐν
τῷ πανσέπτῳ ναῷ τῆς Παρθένου σήμερον τὴν σὴν εὐ-
λογίαν, καὶ ραντισμῷ φυγαδεύσαις τὰς νόσους τῶν
ἀσθενούντων, Ἰατρὲ τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων
ἡμῶν.

Παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε, καὶ Παρθένος ἔμεινας

Ἐπεὶ τοῦ καταπεμφθῆναι αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ δωρηθῆναι αὐτῷ δύνάμιν ἰαματικὴν, διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν γνώσεως, διὰ τῆς ὁμοουσίου Τριάδος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῆ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

*Εἶτα λέγει τὴν εὐχὴν ταύτην μεγαλοφώνως.
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.*

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας, ὁ ὑψιστος, ὁ ἐν Τριάδι ἁγία προσκυνούμενος, ἡ προαιώνιος φύσις, ἡ ὑπερούσιος μεγαλειότης, ἡ ἀνεξιχνίαστος δύναμις, ἡ ἀρρήτος ἐξουσία, ἡ τῆς σοφίας πηγὴ, τὸ τῆς ἀγαθότητος ὄντως ἀνεξιχνίαστον πέλαγος, Σὺ, φιλόανθρωπε Δέσποτα, ὁ τῶν πρὸ αἰώνων θαυμασίων Θεός, ὃν οὔτε ἔννοια καταλα-

βέσθαι δύναται, οὔτε λόγος ἐρμηνεύσαι ἰσχύει, ἐπί-
βλεψον καὶ τὰ νῦν ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς καὶ ἀνα-
ξίους δούλους σου καὶ δὸς ἐν τῇ διανοίᾳ ἡμῶν πνεῦμα
σοφίας καὶ συνέσεως, τῇ δὲ γλώττῃ λόγον ἄξιον τοῦ
εἰς τὰ ὦτα φθάσαι τῆς σῆς ἀγαθότητος καὶ τὸν ἔλεον
ἐπισπάσασθαι τῆς σῆς χάριτος. Ἐκ σοῦ γὰρ καὶ τῆς
σῆς ζωοποιοῦ δωρεᾶς καὶ τὸ θέλειν καὶ τὸ ἐνεργεῖν
τοῖς ἀνθρώποις ὑπάρχει.

Διό, ἱκετεύομεν, κατὰπεμψον ἡμῖν τὴν σὴν εὐλογίαν
καὶ τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν ἐπὶ τὸ ὕδωρ τοῦτο.

Καὶ σφραγίζει τὸ ὕδωρ τρεῖς, ἐπιλέγων καὶ τὸ

Διὸ ἱκετεύομεν κ.τ.λ.

Ὁ τὸ λουτρὸν τῆς παλιγγενεσίας τῷ γένει ἡμῶν
δωρησάμενος, πρὸς ἀπόνησιν τῶν τῆς ἀμαρτίας μολυ-
σμῶν, καὶ ἀπαλλαγὴν τῶν ἐπισυμβαινόντων ἡμῖν παν-
τοίων ἀρρώστικμάτων, καταξίωσον ἡμᾶς ἐβραντι-
σμένους τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς ἐλευ-
θέρας διατηρεῖν, καὶ, λελουσμένους τῷ σώματι ὕδατι
καθαρῷ, ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ καρποφορεῖν καὶ αὐ-
ξάνεσθαι, καὶ τὴν εἰς τοὺς δεομένους συμπάθειαν,
ἀόκνῳ σπουδῇ, πρὸς θεραπείαν τῶν πεπονηκότων ἀ-
δελφῶν ἡμῶν διὰ παντός ἐπιδείκνυσθαι, καὶ τῆς σῆς
εὐσπλαχνείας καταξιοῦσθαι, τῶν τε ψυχικῶν ἀρρώ-
στημάτων καὶ τῶν σωματικῶν ἀλγηδόνων τὴν ἀπο-
λύτρωσιν κομιζομένους. Καὶ κατὰπεμψον ἡμῖν τὰ τῆς
σῆς φιλανθρώπου δωρεᾶς ἰάματα ἐν τῷ παρόντι
ὕδατι καὶ οὐ πρὸς ἡδονὴν σαρκός, ἀλλὰ πρὸς ἴασι
ψυχῆς ἢ ἐπιτελουμένη παρ' ἡμῶν διακονία πνευμα-

τική γενέσθω. Ναί, Δέσποτα, ὁ δοῦς ἡμῖν τὴν χιονο-
φεγγὴ ταύτην φορέσαι στολήν ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύμα-
τος, τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐπικαμπτόμενος τοῖς τοῦ ὕ-
δατος τούτου βαντισμοῖς τὰς κοιλίδας τῶν ψυχῶν ἡ-
μῶν ἀπόσμιζον καὶ τῇ σῇ εὐλογία τοὺς βύπους τῶν
παθῶν ἡμῶν ἀποκάθαρσεν.

Πρεσβείαις καὶ ἱεσείαις τῆς Παναχράντου Δε-
σποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. Δυ-
νάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ σταυροῦ. Προστασίαις
τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων Ἀσωμάτων. Τοῦ
τιμίου ἐνδόξου προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ
Ἰωάννου. Τῶν ἀγίων ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων Ἀπο-
στόλων. Τῶν ἀγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων,
Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Ἰαμα-
τικοῦ Παντελεήμονος καὶ Ἐρμολόου, Σαμψῶν καὶ
Διομήδους, Μωκίου καὶ Ἀνικήτου. Θαλαλέου τε
καὶ Τρύφωνος. Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου
τοῦ θαυματουργοῦ καὶ Συμεῶν τοῦ ἐν τῇ Μάνδρα.
Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Μακκαβαίων. Τῶν ἀγίων ἐν-
δόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων. Τῶν Ὁσίων καὶ
Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν. Τῶν ἀγίων καὶ Δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων σου
τῶν Ἀγίων (*) ὧν ταῖς πρεσβείαις (α) φύλαττε Κύ-
ριε πάντας τοὺς εὐσεβεῖς καὶ ὀρθοδόξους Χριστιανούς·

(*) Εἶτα λαθὼν ἐν τῇ δεξιᾷ τὸν σταυρὸν ὑφοῖ τοῦτον τετραμε-
ρῶς, λέγων ἐν ἐκάστῳ μέρει ἐν ἑκ τῶν ἀνωτέρω τεσσάρων. (α)
Κατὰ Ἀνατολάς.

(β) Καὶ φύλαττε, Κύριε, τοὺς πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῷ ἁγίῳ Ὄρει τούτῳ.
(γ) Καὶ φύλαττε, Κύριε, πάντας τοὺς πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ ἁγίᾳ Μονῇ ταύτῃ. (δ) Καὶ φύλαττε, Κύριε, πάντας τοὺς ἐλεοῦντας καὶ διακονοῦντας ἡμῖν. Χάρισαι αὐτοῖς τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖν.) καὶ πάσης Ἐπισκοπῆς ὀρθοδόξων, τῶν ὀρθοτονοῦντων τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, καὶ παντὸς Ἱερατικοῦ καὶ Μοναχικοῦ τάγματος. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Πατρὸς ἡμῶν (τοῦ δεῖν.) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν καρποφορούντων, καὶ καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις καὶ μεμνημένων τῶν Πενήτων. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ περιστώτος λαοῦ, καὶ τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας ἀπολειφθέντων Ἀδελφῶν ἡμῶν. Μνήσθητι Κύριε τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν αἰχμαλώτων, καὶ ἐπίσκεψαι πάντας καὶ ἴασαι κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος πάσης ἀνάγκης ρυόμενος. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, καὶ σοὶ τὴν δόξαν

(β) Κατὰ Δυσμᾶς. (γ) Ἐκ δεξιῶν καὶ (δ) Ἐξ ἀριστέρων.
Εἶτα τίθησιν αὐτὸν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ πάλιν, καὶ ἐπομένως λέγει τὰ ἀκόλουθα τῆς Εὐχῆς.
Ἐὰν δὲ ἦ ἐν οἴκῳ, λέγει εἰς τὸ δεύτερον·
Καὶ φύλαττε Κύριε τὸν οἶκον τούτον, καὶ πάντας τοὺς ἐν αὐτῷ.
Εἰς δὲ τὸ τρίτον·
Καὶ φύλαττε Κύριε τὸν δούλον σου (δεῖνα) μετὰ τῆς συζύγου καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ.
Ἐὰν δὲ ἦ ἐν πλοίῳ λέγει εἰς τὸ δεύτερον·
Καὶ φύλαττε Κύριε τὸ πλοῖον τοῦτο καὶ τοὺς ἐν αὐτῷ.
Εἰς δὲ τὸ τρίτον·
Καὶ φύλαττε Κύριε τὸν δούλον σου (δεῖνα) μετὰ τῶν συμπλεόντων αὐτῷ.

ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

(Καὶ τὴν εὐχὴν μυστικῶς)

Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος, καὶ ἀγιάσας τὰ ὕδατα. Εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς διὰ τῆς κλίσεως τοῦ ἑαυτῶν αὐχένου σημαίνοντας τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα· καὶ καταξίωσον ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι τοῦ ἁγιασμοῦ σου διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεως· καὶ γενέσθω ἡμῖν, Κύριε, εἰς ὑγιείαν ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Ἐκφώνως

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων Ἀμήν.

Καὶ λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὸν τίμιον Σταυρὸν εὐλογεῖ τὰ ὕδατα Σταυροειδῶς, κατὰ γων αὐτὸν καὶ ἀνάγων ὄρθιον τρίς· καὶ ψάλλον τὸ

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου ἐκ γ'· καὶ φαντίζων τὸν Ναόν λέγει τὸ τροπάριον ἑπαξ, ἦχος θ'.

Τῶν σῶν δωρεῶν ἀξίους ἡμᾶς ποίησον Θεστόκε Παρθένε, παρορῶσα τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, καὶ παρέχουσα ἰάματα τοῖς ἐν πίστει λαμβάνουσι τὴν εὐλογίαν σου Ἀχραντε.

Εἶθ' οὕτως ἀσπάζεται ὁ Ἱερεὺς τὸν τίμιον Σταυρὸν, ὡσαύτως καὶ πᾶς ὁ λαός· ἡμεῖς δὲ ψάλλομεν τὸ παρὸν ἰδιόμελον ἦχος δ'.

Πηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες ἅγιοι Ἀνάργυροι, τὰς ἰ-

άσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς δεομένοις, ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιωθέντες παρὰ τῆς ἀενάου πηγῆς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν· φησὶ γὰρ πρὸς ἡμᾶς ὁ Κύριος, ὡς ὁμοζήλους τῶν Ἀποστόλων. Ἴδου δέδωκα ἡμῖν τὴν ἐξουσίαν κατὰ Πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε αὐτὰ ἐκβάλλειν καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν· διὸ τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ καλῶς πολιτευσάμενοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε, ἰατρούοντες τὰ πάθη τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Νεῦσον παρακλήσεισι σῶν ἰκετῶν Πανάμωμε, παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα· σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ καὶ βεβαίαν ἀγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν προστασίαν κεκτήμεθα. Μὴ αἰσχυνθῶμεν, Δέσποινα, σὲ προσκαλούμενοι· σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν τῶν σοὶ πιστῶς βοόντων· Χαῖρε Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρά, σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν

Καὶ τὸ

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε κ. τ. λ.

Εἶτα ὁ Ἱερεύς·

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Κύριε ἐλέησον γ'.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν Ἁγίαν Μοῆν ταύτην καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων καὶ ἐμφυλίου πολέμου.. Ἵπὲρ τοῦ ἰλεων εὐμενῆ καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν τοῦ ἀποστρέφαι πᾶσαν ὀργὴν, καὶ νόσον τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ φύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Καὶ ἀπόλυσις.

Τ Α Ξ Ι Σ (α)

ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΙΣ ΧΩΡΑΦΙΟΝ, ἢ ΕΙΣ
ΑΜΠΕΛΩΝΑ, ἢ ΕΙΣ ΚΗΠΟΝ.

Ἐὰν συμβῆ βλάπτεσθαι ὑπὸ ἐρπετῶν, ἢ ἄλλων εἰδῶν
Χρῆ γίνεται Λειτουργίαν καὶ ἄπειν κανδύλαν τοῦ ἁ-
γίου Τρύφωνος ἢ τοῦ ἁγίου Εὐσταθίου ἢ τοῦ ἁγίου Ἰουλι-
ανοῦ τοῦ Αἰθιῶνος ἢ καὶ ἀμφοτέρων. Καὶ μετὰ τὴν θεῖαν
Λειτουργίαν, λαβὼν ἔλαιον ὁ ἱερεὺς ἐκ τῶν Κανδυλῶν, καὶ
ὔδωρ τῶν ἁγίων Θεοφανείων, καὶ ἐπιφύαινων σταυροειδῶς τὸ
χωράφιον ἢ τὸ ἀμπέλιον ἢ τὸν κῆπον, λέγει τὰς εὐχὰς ταύτας.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ἀρχῇ τῆς δημιουργίας σου
ποιήσας τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ τὸν μὲν Οὐρα-
νὸν κατακοσμήσας διὰ τῶν μεγάλων φωστήρων, ὥστε
φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ θαυμάζεσθαι δι' αὐτῶν σὲ
τὸν μόνον Δημιουργὸν καὶ Δεσπότην τῆς κτίσεως, τὴν
δὲ γῆν κατακοσμήσας χλόη, καὶ χόρτω, καὶ ποικιλία
σπερμάτων σπορίμων κατὰ γένος, καὶ πᾶσαν ἄνθεσι
μορφώσας εἰς εὐκοσμίαν, καὶ εὐλογήσας αὐτήν· αὐτὸς
καὶ νῦν Δέσποτα, ἐπίβλεψον ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου
σου ἐπὶ τὴν χώραν ταύτην (ἢ τὸν κῆπον ἢ τὴν ἀμπε-

(α) Ἀντεγράφη ἐκ τοῦ μεγάλου Εὐχολογίου σελ. 488 τῆς ἐν
Βενετίᾳ ἐκδόσεως τοῦ 1850.

λον), και εὐλόγησον αὐτήν· και διαφύλαξον ἀπὸ πάσης φαρμακείας, και ἐπαιδίας, και παντὸς κακοῦ, περιεργείας τε πονηρᾶς, και πανουργίας ἀνθρώπων πονηρῶν, και ἀπὸ ἀκρίδας, και βρούχου, και ἐρυσίθης, κάμπης, πάχνης, σκώληκος και τῶν λοιπῶν, και δὸς αὐτῇ προσφέρειν καρποὺς κατὰ καιρὸν πεπληρωμένους τῆς εὐλογίας σου, και πᾶν θηρίον, και ἔρπετόν, και πᾶσαν ὀργὴν και νόσον, ἐπερχομένην βλαβερῶς, ἀποδίωξον ἐξ αὐτῆς. Ὅτι ἡγίασται και δεδόξασται τὸ πάντιμον και μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου τοῦ Πατρὸς και τοῦ Υἱοῦ και τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν και αἰεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων Ἀμήν.

· νος) ὁ καὶ τῶν θηρίων τούτων τὰ ὀνόματα σαφῶς ἐπιστάμενος, ἔνθεν ἐρῶ· Κάμπη, Σκώληξ, Σκωληκοκάμπη, Σκάνθαρος, Βροῦχος, Ἄκρις, Ἐπίμαλος, Καλιγάρης, Μακρόπους, Μύρμηξ, Φθειρα, Ῥυγίτης, Ψυλλίτης, Καυσοκόπος, Ἐρυσίβη, Κοχλοί, Ψαλίτης καὶ εἴτι ἄλλο προσφυσοῦν καὶ μαραιῖνον τὸν καρπὸν τῆς σταφυλῆς καὶ τῶν λοιπῶν εἰδῶν καὶ λαχάνων· οὐ μὴν δέ, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐγὼ ὄρκω ταῦτα ἐδέσμουν, τοῦ μηκέτι τοὺς τόπους τῶν ἐμὲ προσκαλουμένων ἐπιβαίνειν τούτους καὶ διατρίβειν, ἀλλ' ἐπὶ ἀβάτων τόπων ἐπέταξα ἀπελθεῖν. Ὁ δὲ ὄρκος τοιοῦτος ἐστίν· Ὁρκίζω ὑμᾶς κατὰ τῶν ἀγίων πολυομμάτων Χερουβείμ καὶ τῶν ἐξαπτερύγων Σεραφείμ, τῶν ἵπταμένων κύκλω τοῦ θρόνου καὶ κραζόντων τὸ Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός, Ἄμην· Ὁρκίζω ὑμᾶς κατὰ τῶν ἀγίων Ἀγγέλων, καὶ πάσης Δυνάμεως, καὶ τῶν μυρίων μυριάδων, καὶ χιλίων χιλιάδων, τῶν φόβῳ πολλῶ ἵσταμένων κατενώπιον τῆς δόξης Κυρίου· μὴ ἀδικήσητε τὴν ἀμπελον, μήτε τὴν χώραν, μήτε τὸν κῆπον τῶν δένδρων τε καὶ λαχάνων τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος) ἀλλὰ ἀπέλθετε εἰς τὰ ἄγρια ὄρη, εἰς τὰ ἀκαρπα ξύλα, εἰς ἃ ὑμῖν ἐχαρίσατο ὁ Θεὸς τὴν καθημερινὴν τροφήν. Ὁρκίζω ὑμᾶς κατὰ τοῦ τιμίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, δι' οὗ καὶ ἡ σωτηρία ἐδόθη ἡμῖν καὶ ἀπολύτρωσις, καὶ ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ μέλλομεν ἀποθνήσκειν· μὴ ἀδικήσητε μήτε τὴν χώραν, μήτε τὴν ἀμπελον, μήτε

τὸν κῆπον, μήτε πᾶν δένδρον κάρπιμόν τε καὶ ἄκαρπον, ἢ φύλλον λαχάνων ἀδικήσητε, ἐκ τοῦ περιορισμοῦ καὶ τόπου τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος)· εἰ δὲ παρακούσητέ μου καὶ παραβῆτε τὸν ὄρκον, ὃν ὥρκισα ὑμᾶς, οὐκ ἔχετε πρὸς ἐμὲ τὸν ταπεινὸν καὶ ἐλάχιστον Τρύφωνα, ἀλλὰ πρὸς τὸν Θεὸν τοῦ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, τὸν ἐρχόμενον κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. Διό, καθὼς προεῖπον ὑμῖν, ὑπάγετε εἰς τὰ ἄγρια ὄρη, εἰς τὰ ἄκαρπα ξύλα· εἰ δὲ μὴ ἀκούσητέ μου, ἴκετεύειν μέλλω τὸν φιλόνηρον Θεόν, τοῦ ἀποστεῖλαι τὸν Ἄγγελον αὐτοῦ τὸν ἐπὶ τῶν θηρίων, καὶ σιδήρῳ καὶ μολύβδῳ δῆσει ὑμᾶς καὶ ἀποκτενεῖ, ἀνθ' ὧν τοὺς ὄρκους καὶ τὴν προσευχὴν ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ ἠθετίσατε Τρύφωνος· ἀλλὰ καὶ οἱ στρουθοὶ πεμπόμενοι δι' ἐμῆς προσευχῆς καταφαγοῦσιν ὑμᾶς. Ἔτι ὀρκίζω ὑμᾶς κατὰ τοῦ μεγάλου ὀνόματος, τοῦ ἐπὶ τῆς πέτρας ἐπιγραφέντος, καὶ μὴ βαστασάσης, ἀλλὰ διαβραγείσης ὡσεὶ κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός. Ἐξέλθετε ἐκ τῶν καθ' ἡμᾶς εἰς οὓς προεῖπον ὑμῖν τόπους ἀβάτους καὶ ἀνύδρους καὶ ἀκάρπους· ἐξέλθετε ἀπὸ τοῦ τόπου καὶ περιορισμοῦ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν καμὲ προσκαλουμένων εἰς βοήθειαν αὐτῶν καὶ ἀντίληψιν καὶ σωτηρίαν· ἵνα καὶ ἐν τούτοις δοξασθῇ τὸ πανάγιον ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, καὶ αἱ προσευχαὶ καὶ αἱ αἰτήσεις τοῦ ταπεινοῦ Τρύφωνος ἐκπληρωθῶσιν. Ὅτι τῷ Θεῷ πρέπει δόξα καὶ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ειρήνη πάσι.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τῇ ἐνσάρκῳ σου οἰκονομία εὐλεγήσας τὴν Βηθλεέμ, καὶ τὴν Γεθσημανῆ, καὶ πρῶην τὸν οἶκον Ἰακώβ, ὃς καὶ εὐλογηθεὶς, Ἰσραὴλ μετωνομάσθη· ὁ καὶ τὸν οἶκον Δαβὶδ εὐλόγησας· αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τὸ κτῆμα τοῦτο, καὶ ποίησον ἐπ' εὐλογίαις καρποφορεῖν πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγάλων Μαρτύρων, Παντελεήμονος, Τρύφωνος, Εὐσταθίου, Ἰουλιανοῦ· τοῦ Ἁγίου (τοῦ δεῖνος) καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ ζωοποιῷ σου πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων Ἀμήν.

*Εὐχὴ εἰς τὸν πανένδοξον μεγαλομάρτυρα τοῦ Χριστοῦ
καὶ Ἱερατικὸν Παντελεήμονα.
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.*

Πανένδοξε Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, καὶ στρατιῶτα τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως, Παντελεῆμον παμμακάριστε, ὁ τοῦ ἐλεήμονος Θεοῦ πανάριστος μιμητής, ὡς καὶ παρ' αὐτοῦ τὴν κλησιν ταύτην εἰληφώς, ὁ γενναίως τὸν Χριστὸν ἐπὶ τῆς γῆς ὁμολογήσας, καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ προθύ-

μως πολυειδεῖς βασάνους ὑπομείνας, καὶ τὸ ἴδιον αἷμα ἐκχύσας, καὶ διὰ τοῦτο νῦν ἐν Οὐρανοῖς τῆς αἰδίου ἀπολαύων μακαριότητος, καὶ μετὰ παρρησίας τῷ θρόνῳ τῆς Τρισηλίου Θεότητος παριστάμενος, σοῦ τῆ Μαρτυρικῆ Μεγαλειότητι προστρέχομεν μετὰ Θεόν, πάντες ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ ἀνάξιοι δοῦλοί σου, καὶ ἐκετεύομεν τὴν συμπαθεστάτην καὶ χριστομίμητόν σου φιλάνθρωπίαν, ἵνα σπλαγχνισθεῖς ἐφ' ἡμᾶς, τοὺς ἐν ἀνάγκαις ὄντας καὶ περιστάσεσιν, ἐκχέης πλουσίως τὸ σὸν ἔλεος, κατὰ τὴν ἀνωθέν σοι δοθεῖσαν προσηγορίαν καὶ λυτρώσης ἡμᾶς τῶν παρόντων δεινῶν, τῆς τε πανώλης, καὶ παντοίας νόσου, καὶ πάσης ἄλλης ἀνάγκης. Σὺ γὰρ ἐξάαιρετον καὶ ἰδιαιτέραν εἴληφας τὴν χάριν ταύτην τῶν ἰαμάτων, πολὺ ἄθλε, παρὰ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· οὐ μόνον ἔτι ζῶν, διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἀδίστακτον πίστιν, καὶ καθαρὰν πολιτείαν ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον μετὰ θάνατον διὰ τὸ μαρτυρικόν σου καὶ πολὺ ἄθλον τέλος, καθὰ καὶ τὴν κλησίν σοι ταύτην τοῦ πάντας ἐλεεῖν τότε κατ' ἐξάαιρετον ἐχαρίσατο ὁ ἐλεήμων Θεός, τῆ Θεῖα αὐτοῦ προγνώσει, ἐπιβεβαιῶν ταύτην τοῖς πράγμασι. Ναί, ὁμολογοῦμεν, ὅτι διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ταύταις ταῖς συμφοραῖς παρεδόθημεν, καὶ τῆ τοῦ Θεοῦ ὀργῇ ὑπεπέσαμεν, ἀλλὰ σύ, γενναῖε τοῦ Χριστοῦ ἀθλητά, εἰ μόνον θελήσεις τῆ μαρτυρικῆ σου παρρησία χρῆσασθαι, πιστεύομεν, ὅτι ῥαδίως κατασβέσεις τὴν καθ' ἡμῶν ἐξαφθεῖσαν ταύτην τοῦ Θεοῦ ἀγανάκτησιν, καὶ τὴν ἀθυμίαν ἡμῶν εἰς εὐθυμίαν μεταποιήσεις. Ὅθεν, ἐπειδὴ διὰ τὰ πλῆθος τῶν ἁμαρτι-

ῶν ἡμῶν, οὐκ ἔχομεν παρρησίαν στήναι ἐνώπιον τῆς Ἀθλοφορικῆς σου δόξης, καὶ ἀμέσως τὴν ἰκεσίαν ποιήσασθαι· διὰ τοῦτο μεσίτην ἀντὶ ἡμῶν σοὶ προσβαλλόμεθα, αὐτό σου τὸ αἷμα, ὃ ὑπὲρ Χριστοῦ ἐξέχεας, πανεύφημε, καὶ αὐτὰ τὰ μαρτυρικά ἀγωνίσματα, ἅπερ ὑπήνεγκας ἐν τῷ ἀθλητικωτάτῳ σου σώματι. Ἐπίδει τοίνυν, εὐσπλαχνικώτατε Μάρτυς, ἐπ' αὐτὰ δι' ὧν τὸν Χριστὸν ὠμολόγησας, καὶ τὸν ἀμαράντινον τοῦ Μαρτυρίου ἐλαβες στέφανον, καὶ ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἰκετῶν σου, καὶ τῆς κατεχούσης ἡμᾶς ἀνάγκης, τῆς τε πανώλης, καὶ παντοίας νόσου, καὶ πάσης ἄλλης ὀργῆς ἀπολύτρωσε· ὅτι κινδυνεύομεν παντελεῖ παραδοθῆναι ἀφανισμῷ, ἐὰν μὴ οἱ οἰκτιρμοὶ σου ταχέως ἡμᾶς καταλάβωσιν, ἵνα, διὰ τῆς σῆς ὀξείας προστασίας, τοῦ ἐπικειμένου κινδύνου ἀπαλλαγέντες, ἀκαταπαύστως καὶ χρεωστικῶς τὸ σὸν μεγαλύνωμεν ὄνομα, σωτῆρα ἡμῶν, καὶ εὐεργέτην καὶ ἀντιλήπτορα μετὰ Θεὸν σὲ ἐπιγραφόμενοι, καὶ διὰ σοῦ δοξάζωμεν τὸν κοινὸν Δεσπότην, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν ἐν γῆ καὶ οὐρανῷ σε δοξάσαντα. Ὡς πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Εὐχὴ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἱερομάρτυρος Μοδέστου, Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων τοῦ θαυματουργοῦ. Λεγομένη εἰς πᾶσαν ἀσθένειαν θανατηφόρον, καὶ βλάβην Βοῶν, Ἰππων, Ὀνων, Ἡμιόνων, Προβάτων, Αἰγῶν, Μελισσῶν, καὶ τῶν λοιπῶν Ζώων.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ἐλεήμων καὶ

πανάγαθος, ὁ πᾶσαν τὴν νοητὴν καὶ αἰσθητὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας· ὁ τοὺς οἰκτιρμούς σου ἐκχέων ἐπὶ πάντα τὰ ὑπὸ σοῦ δημιουργηθέντα. Ὁ διὰ τῆς παναγάθου προνοίας σου πάντων προνοῶν, καὶ πάντων κηδόμενος τῶν κτισμάτων σου, αὐλῶν, ὑλικῶν, λογικῶν, ἀλόγων, ἐμφύγων, ἀψύχων, ἀπὸ τῶν πρώτων ἕως τῶν ἐσχάτων. Οὐδὲν γὰρ ἀπρονόητον, οὐδὲ ἡμελημένον παρὰ σοὶ τῷ Ποιητῇ καὶ Προνοητῇ τοῦ παντός. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἀνοίγων τὴν χεῖρα σου καὶ ἐμπιπλῶν πᾶν ζῶον εὐδοκίας. Σὺ εἶ ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην ἕνεκα τῆς δουλείας τῶν ἀνθρώπων. Σὺ εἶ ὁ πάλαι τὰς τῶν ζῶων ἀγέλας τοῦ Ἰσραὴλ ἀνωτέρας διαφυλάξας τῆς θανατηφόρου πληγῆς τῶν προτοτόκων ζῶων τῶν Αἰγυπτίων. Σὺ εἶ ὁ διὰ τῆς ἐνσάρκου σου οἰκονομίας καταργήσας τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου· τούτέστι τὸν διάβολον, καὶ τῷ θανάτῳ σου θανατώσας τὸν θάνατον.

Σὺ εἶ ὁ καὶ δι' ἐμοῦ τοῦ ἀναξίου δούλου σου, τὸν μὲν ὄφιν θανατώσας τὸν τὴν πηγὴν τοῦ ὕδατος τῷ ἑαυτοῦ ἰῶ διαφθείραντα, τὰ δὲ ἐξ αὐτῆς πιόντα ζῶα, καὶ νεκρωθέντα, τῇ ζωοποιῶ δυνάμει σου ἀναστήσας· τὸν δὲ εἰς τοῦτο συνεργήσαντα δαίμονα, ἐμφανῆ γενέσθαι παρασκευάσας, ὀμνύοντα, μηδέποτε προσεγγίσει τολμηῆσαι, ὅπου ἂν ἐπικληθῆι τὸ ταπεινὸν ἐμοῦ ὄνομα. Σοῦ τοίνυν δέομαι, Δέσποτα Πανάγαθε καὶ Ποιητὰ τοῦ Παντός καὶ σὲ ἱκετεύω τὸν τῆς ζωῆς πάσης αἴτιον, ἐπάκουσον ταύτης μου τῆς δεήσεως, καὶ ἀπέλασον πᾶσαν θανατηφόρον ἀσθένειαν καὶ βλάβην ἀπὸ τῶν Βοῶν,

Ἴππων, ὄνων, Ἡμιόνων, Προβάτων, Αἰγῶν, Μελισσῶν καὶ τῶν λοιπῶν ζώων τῶν εἰς χρείαν ὄντων τῆς ζωῆς τῶν δούλων σου, τῶν ἐπικαλουμένων σέ τὸν δοτῆρα πάντων τῶν ἀγαθῶν, καὶ τὸ ἐμὸν ὄνομα. Καὶ ὁδὸς Κύριε, πᾶσι τοῖς τὴν ἐμὴν μνήμην ἐπιτελοῦσι, καὶ μετὰ πίστεως προστρέχουσι τοῖς λειψάνοις μου, εἰρήνην σταθεράν, πληθυσμὸν ζώων, ἀφθονίαν σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου. Καὶ ἐπὶ πᾶσιν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, σωματικῶν ὑγιείαν, καὶ τὴν τῶν ψυχῶν αἰώνιον σωτηρίαν.

Ναί, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, τοῖς ἰδίοις σπλάγχνοις ἐπικαμπτόμενος, οἰκτερον τὰ πάσχοντα ζῶα τῆ ὀρεπάνη τοῦ θανάτου ἀγεληδὸν θερίζόμενα. Καὶ ὡς λόγον μὴ ἔχοντα, μόνοις τοῖς μυκηθμοῖς καὶ ταῖς γοεραῖς καὶ ἀνάρθροις φωναῖς, τὸ πάθος καὶ τὴν ὀδύνην αὐτῶν ἐλεεινῶς ἐξαγγέλλοντα ὥστε καὶ τοὺς λογικοὺς εἰς συμπάθειαν τούτων ἔλκεσθαι. «Εἰ γὰρ δίκαιος οἰκτείρει ψυχὰς κτηνῶν αὐτοῦ» κατὰ τὸ γεγραμμένον, πῶς οὐ οἰκτειρήσεις ταῦτα σὺ ὁ τούτων Ποιητὴς καὶ Προνοητής; Σὺ γὰρ εὐσπλαγχνε, καὶ τῶν ἐν τῇ Κιβωτῷ ζώων ἐμνήσθης, ὑπὸ τῆς οἰκείας χρηστότητος, καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου νικόμενος. Ἴνα διὰ τῆς εὐεξίας καὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῶν βοῶν, καὶ τῶν λοιπῶν τετραπόδων ζώων, καλιεργῆται μὲν ἡ γῆ, αὐξάνωσι δὲ οἱ καρποί, καὶ ἀφθόνως οἱ δούλοι σου οἱ ἐπικεκλημένοι τὸ ὄνομά μου ἀπολαύωσι τῶν ἰδίων γεωργιῶν. Ἐκ τούτων δὲ πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες, περισσεύωσιν εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν. Καὶ δοξάζωσι μὲν σέ τὸν χορηγὸν παντὸς ἀγαθοῦ. Τιμῶσι δὲ καὶ μὲ τὸν σὸν δούλον

καὶ ἰκέτην θερμότατον τῆς Παντοκρατορικῆς Βασιλείας σου, ὃ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Τῇ ΙΗ' Δεκεμβρίου. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μοδέστου, Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὅσιως τὸν βίον σου, διαπεράνας σοφέ, ποδῆρει κερκόσμησαι ἱερωσύνης φαιδρῶ, ἱερόαθλε Μόδεστε· ὅθεν καὶ ἐναθλήσας προθυμώτατα Πάτερ, νῦν ἐν ἀγαλλιᾶσει τῷ Χριστῷ συναγάλλει πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν τῶν εὐφρημούντων σε.

Κοντάκιον ἦχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἰακώβου, μάκαρ σε, τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Κυρίου, ἀρετῶν διάδογον, ὡς καὶ τοῦ θρόνου καὶ τέλους, στέφομεν τὴν θεῖαν Κάραν σου, ὡς εἰδότες, κράζοντες μὴ ὑπερίδης τοὺς σοὺς ἰκέτας, τοὺς τὴν μνήμην σου τελοῦντας, ἱερέων καὶ μαρτύρων, Μόδεστε, καύχημα. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ

Εἰς τὸ εὐλογῆσαι ποιμήνην

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔχων ἐξουσίαν πάσης κτίσεως, σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν. Ὡς εὐλόγησας καὶ ἐπλήθυνας τὰ ποιμνία τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ, οὕτως εὐλόγησον καὶ τὴν ποιμήνην τῶν κτηνῶν τούτων τοῦ δούλου σου (τοῦ δεῖνος, ἢ τῆς Ἁγίας Μονῆς ταύτης)· καὶ πλήθυνον, καὶ ἐνδυναμῶσον αὐτήν, καὶ ποιήσον αὐτήν εἰς χιλιάδας, καὶ ῥῦσαι ταύτην ἐκ τῆς καταδυναστείας τοῦ διαβόλου, καὶ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ πάσης ἐπιβουλῆς ἐχθρῶν, καὶ αὔρας θανατικῆς, καὶ λοιμικῆς νόσου. Περιφρούρησον αὐτήν δι' ἀγίων Ἀγγέλων σου, πᾶσαν ἀσθένειαν, πάντα φθόνον, καὶ πειρασμὸν φαρμακίας καὶ γοητείας, ἐξ ἐνεργείας ἐπερχομένης τοῦ διαβόλου, ἀποδίωξον ἐξ αὐτῆς. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ αὕτη δὲ εὐχὴ ἀναγινώσκεται εἰς Μελισσια, μικρὸν παρηλλαγμένη, οὕτω πως.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔχων ἐξουσίαν πάσης κτίσεως, σοῦ δεόμεθα καὶ σὲ παρακαλοῦμεν. Ὡς εὐλόγησας καὶ ἐπλήθυνας τὸν μελισσῶνα τοῦ δικαίου

σου Φιλαρέτου, εὐλόγησον καὶ τὰ μελίτσια ταῦτα (τοῦ δούλου σου τοῦ δεῖνος, ἢ τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ πλήθυνον, καὶ ἐνδυνάμωσον αὐτά, καὶ ποιήσον αὐτὰ εἰς χιλιάδας καὶ μυριάδας, καὶ ῥῦσαι ταῦτα ἐκ τῆς καταδυναστείας τοῦ διαβόλου, καὶ πάσης ἐπιβουλῆς ἐχθρῶν, καὶ αὔρας θανατικῆς, καὶ λοιμικῆς νόσου. Περιφρούρησον αὐτὰ δι' ἀγίων Ἀγγέλων σου, πᾶσαν ἀσθένειαν, πάντα φθόνον, καὶ πειρασμὸν φαρμακίας καὶ γοητείας, ἐξ ἐνεργείας ἐπερχομένης τοῦ διαβόλου, ἀποδιώκων ἐξ αὐτῶν. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ

Εἰς φύτευμα ἀμπελῶνος.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, σὺ εἶ ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ πατήρ σου ὁ γεωργός ἐστι· σὺ καὶ τοὺς Ἀποστόλους σου ἐκάλεσας κλήματα· σὺ καὶ τὸν Ἰσραήλ, ὡς ἀμπελον, ἐξ Αἰγύπτου μετῆρας· ἐξέβαλες ἔθνη, καὶ κατεφύτευσας αὐτόν. Οὕτω καὶ νῦν Δέσποτα, ἐπιφοίτησον ἐπὶ τὸν ἀμπελῶνά σου τοῦτον· φύτευσον, ῥίζωσον, βάθυνον τὸ ἔλεός σου ἐπ' αὐτῷ· δὸς αὐτῷ φύλλακα τὴν βοήθειάν σου, περιχαράκωσον τὰς εἰσόδους καὶ ἐξόδους αὐτοῦ τῇ προνοίᾳ σου· λύτρωσαι αὐτόν, καὶ πᾶσαν τὴν περιοχὴν αὐτοῦ ἀπὸ πάσης χιόνος, καὶ ζάλης κρυστάλλου φερομένου βιαίως, ἀπὸ φρίκης κρουμοῦ, καὶ πνεύματος καύσωνος· ἀπὸ πάσης ἀπαξαπλῶς ἐφόδου ὄρατῶν τε καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν. Ἐπίδε, καὶ ἐ-

πίσκεψαι τὴν ἀμπελον ταύτην, καὶ κατάρτισε αὐτήν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιὰ σου· ἵνα ἀποδῶ ἐν καιρῷ τοὺς καρποὺς αὐτῆς, εἰς τὸ μεταποιηθῆναι εἰς αἷμα, σοῦ Χριστοῦ. Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ε Υ Χ Η

*Εἰς μετάληψιν σταφυλῆς τῆς ε'. Αὐγούστου
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.*

Εὐλόγησον, Κύριε, τὸν καρπὸν τοῦτον τῆς ἀμπέλου τὸν νέον, ὃν διὰ τῆς τοῦ ἀέρος εὐκρασίας καὶ σταγόνων τῆς βροχῆς, καὶ τῆς τῶν καιρῶν γαλήνης εἰς ταύτην τὴν ὀριμωτάτην στάσιν ἔλθειν ἠυδόκησας, ἵνα ἡ ἐν ἡμῖν, τοῖς ἐξ αὐτοῦ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου μεταλαμβάνουσιν, εἰς εὐφροσύνην, καὶ τοῖς προσενεγκοῦσι δῶρον εἰς ἐξίλασμον ἁμαρτιῶν, διὰ τοῦ ἱεροῦ καὶ ἁγίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου· μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ε Υ Χ Η

Ἐπὶ τῆς τρυγῆς ἀμπέλου. (α)

Ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ εὐδοκήσας ἀμπελον κληθῆναι τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν

(α) Ἐν τῷ χειρογράφῳ Εὐχολογίου ἡ εὐχὴ αὕτη τάττεται τῆς ε' τοῦ Αὐγούστου, καὶ μετ' αὐτὴν ἡ προτέρα, ἧτοι Εὐλόγησον Κύριε τὸν καρπὸν κ. τ. λ. Ἐπὶ δὲ τρυγητοῦ σταφυλῆς καὶ ἐλαίας, ἀπαντάται ἡ ἐφεξῆς, ἡ ἐν σελ. 41.

Χριστόν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτῆς ἀθανασίας πρόξενον ἀναδείξας, διὰ τῆς τοῦ Πνεύματός σου χάριτος· αὐτὸς καὶ νῦν Δέσποτα, καὶ τεῦτον τῆς ἀμπέλου τὸν καρπὸν εὐλόγησον καὶ δὸς πᾶσι τοῖς μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ τὸν ἁγιασμόν, καὶ τὴν τῆς ψυχῆς προκοπὴν· τὸν δὲ συγκαλέσαντα ἡμᾶς τῆς ἀληθινῆς σου Ἀμπέλου μέτοχον ποίησον· ἀνεπηρέαστον τὴν ζωὴν αὐτοῦ διαφύλαξον, εἰρήνην αὐτῷ διὰ παντὸς χαριζόμεος, καὶ ταῖς αἰωνίοις σου καὶ ἀναφαιρέτοις δωρεαῖς αὐτὸν κατακοσμῶν. Χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ε Υ Χ Η

Ἐπὶ τρυγητοῦ σταφυλῆς καὶ ἐλαίας

Ὁ προσκυνητὸς Θεὸς καὶ Σωτὴρ τῶν ἀπάντων, ὁ τὴν τῆς ἀμπέλου φυτεῖαν τῷ δικαίῳ σου Νῶε ὑποδείξας, καὶ τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ τὸν τῆς σταφυλῆς οἶνον ποτίσας, καὶ εἰς γῆν ῥέουσας μέλι καὶ γάλα αὐτοὺς ἀγαγών· ὁ τοὺς ἀμπελῶνας καὶ ἐλεῶνας εὐλόγησας· αὐτὸς, Δέσποτα, εὐλόγησον καὶ πλήθυνον τὸν τρυγητὸν τῶν δούλων σου, καὶ τῷ σῷ προστάγματι ὑπερεκθήσονται οἱ ληνοὶ τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ἐλαίου αὐτῶν· ἵνα τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν δωρεῶν ἀπολαύοντες, δοξάζωμεν τὸ πανάγιον καὶ προσκυνητὸν ὄνομα σοῦ τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

ΕΥΧΗ

Ἐπὶ εὐλόγησιν οἴνου

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀγαθὴ καὶ φιλόανθρωπε, ἔπιθε ἐπὶ τὸν οἶνον τοῦτον, καὶ ἐπὶ τοὺς μεταλαμβάνοντας ἐξ αὐτοῦ· καὶ εὐλόγησον αὐτόν, ὡς εὐλόγησας τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ, καὶ τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, καὶ τὸ ποτήριον τῶν ἀγίων σου Ἀποστόλων. Ὁ παραγεγόμενος ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ εὐλόγησας τὰς ἐξ ὑδρίας, καὶ τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον μεταβαλὼν, καὶ τὴν δόξαν σου φανερώσας τοῖς ἀγίοις Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις· αὐτὸς καὶ νῦν ἐξαπόστειλον, Κύριε, τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα ἐπὶ τὸν οἶνον τοῦτον, καὶ εὐλόγησον αὐτόν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀναρχῷ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ

Εἰς τὸ κατασκευᾶσαι πλοῖον

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐντειλάμενος Νῶε τῷ σῶ θεράποντι κατασκευᾶσαι κιβωτὸν πρὸς σωτηρίαν τοῦ κόσμου· ὁ ἐκ πολλῶν ξύλων εὐδοκήσας αὐτὴν ἐν ξύλον γενέσθαι καὶ συναρμοσθῆναι· αὐτὸς Δέσποτα τῶν ἀπάντων, ὁ εὐδοκήσας ἄψυχον ξύλον γενέσθαι, καὶ κυβερναῖσθαι τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων· αὐτὸς καὶ νῦν, τὸ πλοῖον τοῦτο διάσωσον, δὸς αὐτῷ Ἄγγελον ἀγαθόν, εἰρήνης ὁδηγόν· τοὺς μέλλον-

τας πλέειν ἐν αὐτῷ διαφύλαξον (εἰ δὲ τὸ πλοῖον ὑπάρχη κατεσκευασμένον καὶ πλέον, λέγε· τοὺς πλέοντας ἐν αὐτῷ [διαφύλαξον·) δὸς αὐτοῖς καὶ εἰς τὰ ἴδια καταλαμβάνειν ὑγιαίνοντας, εὐχαῖς καὶ ἰκεσίαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ τῶν τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἱεράρχου καὶ θαυματουργοῦ Νικολάου· τοῦ Ἁγίου (τοῦ δεῖνος), καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ ὁ λιμὴν ὁ ἀχείμαστος, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ

Εἰς τὸ εὐλογῆσαι δίκτυα.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ πέντε ἄρτων καὶ δύο ἰχθύων πεντακισχιλίους κορέσας, καὶ ἐκ τῶν περισσευμάτων πλῆθος συναχθῆναι παρασκευάσας· αὐτός, Δέσποτα παντοδύναμε, καὶ τὰ προκείμενα δίκτυα εὐλόγησον, διὰ πρεσβειῶν τῆς ὑπερευλογημένης ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου καὶ πρωτοκορουφαίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου· καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας ἰχθύων ἐν εἰρήνῃ καὶ ὑγείᾳ

φυγῆς καὶ σώματος διαφύλαξον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ δοτῆρ πάντων τῶν ἀγαθῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ

Ἐπὶ ἄλωνος.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ πηγὴ τῶν ἀγαθῶν, ὁ κελεύσας τῇ γῆ ἐξενεγκεῖν καρπὸν διὰ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν καὶ ἀγαθότητα, εὐλόγησον καὶ πλήθυνον καὶ τὴν ἄλωνα ταύτην καὶ τὴν καρποφορίαν τῶν δούλων σου· ἐμπλησον τὰ ταμεῖα αὐτῶν παντὸς ἀγαθοῦ καρποῦ, σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου· καὶ φύλαξον αὐτοὺς ἀπὸ παντὸς πειρασμοῦ, μετὰ πάντων τῶν προσόντων αὐτοῖς· καὶ φώτισον αὐτοὺς ἐν τῇ ἐπιγνώσει σου, ἵνα, εὐάρεστοί σοι γενόμενοι, καταξιωθῶσι τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν. Ὅτι εὐλόγηται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀκολουθία εἰς κάμινον·

Ποιεὶ ὁ Ἱερεὺς Ἀγιασμὸν καὶ μετ' αὐτὸν λέγει
τὰς εὐχὰς ταύτας·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιος, ὁ τὴν ἑπταπλάσιον κάμινον καὶ τὴν φλόγα τὴν ἐν Βαβυλῶνι εἰς δρόσον μεταβαλὼν καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ ἐμβληθέντας ὑπὸ τοῦ βασιλέως Ναβουχοδονόσορος ἀγίους τρεῖς παῖδας, Ἀνανίαν, Ἀζαρίαν καὶ Μισαήλ, σώους αὐτοὺς διαφυλάξας, αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τὴν κάμινον ταύτην τῆς ἀσβέστου, διὰ τὸ μέγα

σου ἔλεος καὶ εὐλόγησον τὰ ἔργα τῶν χειρῶν τῶν δούλων σου καὶ εὐδόωσον αὐτὰ ἐν τῇ ἀγαθοεργίᾳ σου καὶ κατεύθυνον καὶ πλήθυνον αὐτὰ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιριμῶν σου, πρεσβείαις τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου, καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, καὶ πασῶν τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων Ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος Κυπριανοῦ, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἀγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα

Δέσποτα Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν· ὁ εὐλογήσας τὸν οἶκον Λάβαν ἐπὶ τῆς εἰσόδου τοῦ Ἰακώβ, καὶ τὸν οἶκον Πεντεφρῆ ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ τοῦ Ἰωσήφ· ὁ εὐλογήσας τὸν οἶκον Ἀμεδράχ ἐπὶ τῆς εἰσόδου τῆς κιβωτοῦ· ὁ διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Χριστοῦ σου σωτηρία γενόμενος τῷ οἴκῳ Ζακχαίου· αὐτὸς Κύριε, εὐλόγησον καὶ τὴν Κάμινον ταύτην, καὶ τοὺς ἐνεργοῦντας αὐτὴν τῷ σῷ φόβῳ διατήρησον καὶ ἀβλαβεῖς αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἀντικειμένων διαφύλαξον, καὶ τὴν σὴν εὐλογίαν ἐξ ὑψους κατοικητηρίου σου κατάπεμψον αὐτοῖς, καὶ εὐ-

λόγησον καὶ πλήθυνον τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν·
ἵνα πάντοτε εὐχαρίστως δοξάζομεν τὸ πανάγιον ὄ-
νομά σου τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου
Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα λέγει τὰς αἰτήσεις.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου,
δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγιείας,
σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν
ἁμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος)· καὶ ὑπὲρ
τοῦ εὐλογηθῆναι καὶ πληθυνθῆναι τὰ ἔργα τῶν χει-
ρῶν τῶν κοπιόντων ἐν τῇ Καμίνῳ ταύτῃ, δεόμεθά
σου, Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτολῶν δεομέ-
νων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Εἶτα

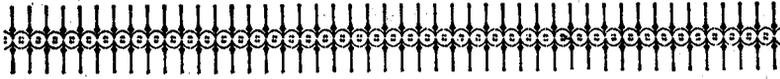
Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς
πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ
μακρὰν· καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα, ἐπί-
ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεήμων
γὰρ καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δό-
ξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁ-
γίῳ Πνεύματι νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰῶνων. Ἀμήν.

*Καὶ φαντίζει τὴν Κάμινον, καὶ τοὺς ὄντας ἐκεῖ,
ἐκ τοῦ ἁγίου ὕδατος ψάλλων*

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου, Θεοτόκε,
ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν ὡς ἀρ-
ρηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Καὶ ποιεὶ ἀπόλυσιν.

ΕΥΧΗ

Πρὸς τὸν ἅγιον Τρύφωνα.

Πανένδοξε Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, καὶ στρατιῶτα τοῦ ἐπουρανοῦ Βασιλέως, Τρύφων παμμακάριστε, τῆς ἀκηράτου Τρυφῆς ὁ ἐπώνυμος· ὁ γενναίως τὸν Χριστὸν ἐπὶ τῆς γῆς ὁμολογήσας, καὶ διὰ τοῦτο νῦν ἐν Οὐρανοῖς τῆς αἰδίου ἀπολαύων μακαριότητος καὶ μετὰ παρρησίας τῷ θρόνῳ τῆς τρισηλίου Θεότητος παριστάμενος· σοῦ τῇ μαρτυρικῇ μεγαλειότητι προστρέχομεν μετὰ Θεὸν πάντες ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ ἀνάξιοι-δοῦλοὶ σου· καὶ ἱκετεύομεν τὴν συμπαθεστάτην καὶ Χριστομίμητὸν σου φιλανθρωπίαν, ἵνα, σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἐν ἀνάγκῃ ὄντας καὶ περιστάσει, ἀποδιώξης μακρὰν τῶν χωραφίων, καὶ κήπων, καὶ ἀμπελώνων ἡμῶν πάντα τὰ ἔρπετά, καὶ ἀκρίδας, καὶ κάμπας, καὶ πολυειδῆ ζώφια, καὶ θηρία, τὰ βλάπτοντα τοὺς καρπούς, καὶ φύλλα, καὶ ρίζας τῶν δένδρων, καὶ πάντων τῶν λαχάων τε καὶ γεννημάτων, καὶ ὄσπριων ἡμῶν. Σὺ γὰρ ἐξάαιρετον καὶ ἰδιαιτέραν εἰληφας τὴν χάριν ταύτην, Πολύαθλε, παρὰ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· οὐ μόνον πρῶτην ἔτι ζῶν, διὰ τὴν θεάρεστον πολιτείαν σου, ἀλλὰ πολλῶ μᾶλλον νῦν μετὰ θάνατον, διὰ τὸ

μεγαλύνωμεν ὄνομα, σωτῆρα ἡμῶν καὶ εὐεργέτην καὶ ἀντιλήπτορα μετὰ Θεὸν σὲ ἐπιγραφόμενοι, καὶ διὰ σοῦ δοξάζομεν τὸν κοινὸν Δεσπότην, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν ἐν γῆ καὶ οὐρανῷ σε δοξάσαντα· ὃ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας Ἀμήν.

Ε Υ Χ Η

Ὅταν μέλλῃ τις εἰσελθεῖν εἰς οἶκον νέον.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ καταξιώσας ὑπὸ τὴν σκητὴν τοῦ Ζακχαίου εἰσελθεῖν, καὶ σωτηρία αὐτῷ καὶ παντὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ γενόμενος· αὐτὸς καὶ νῦν, τοὺς ἐνταῦθα οἰκεῖν βουληθέντας, καὶ δι' ἡμῶν τῶν ἀναξίων τὰς δεήσεις σοι καὶ ἰκεσίας προσάγοντας, ἀπὸ πάσης βλάβης τήρησον ἀτρώτους, εὐλογῶν αὐτῶν τὴν ἐνταῦθα κατοικίαν, καὶ ἀνεπιβούλευτον αὐτῶν τὴν ζωὴν διαφυλάττων. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ε Υ Χ Η

Ἐπὶ εὐλογῆσει κολύβων.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ πάντα τελεσφορήσας τῷ λόγῳ σου, Κύριε, καὶ κελεύσας τῇ γῆ παντοδαποὺς ἐκφύειν καρποὺς εἰς ἀπόλαυσιν καὶ τροφήν ἡμετέραν, ὁ τοῖς σπέρμασι τοὺς τρεῖς παῖδας καὶ Δανιήλ τῶν ἐν Βαβυλῶνι ἀβροδιαίτων λαμπροτέρους ἀναδείξας, Αὐτός, πανάγαθε Βασιλεῦ, καὶ τὰ σπέρματα ταῦτα σὺν τοῖς διαφοροῖς καρ-

ποῖς εὐλόγησον, καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας
ἀγίασον, ὅτι εἰς δόξαν σὴν, Κύριε, καὶ εἰς τιμὴν καὶ
μνήμην τοῦ Ἁγίου (τοῦ δεῖνος), ταῦτα προσετέθησαν
παρὰ τῶν δούλων σου, καὶ εἰς μνημόσυνον τῶν ἐν εὐ-
σεβεῖ τῇ πίστει τελειωθέντων. Παράσχου δέ, Ἄγαθέ, τοῖς
τε εὐτρεπίσασι ταῦτα, καὶ τοῖς τὴν μνήμην ἐπιτελοῦ-
σι, πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ τῶν αἰ-
ωνίων σου ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν, πρεσβείαις τῆς Παν-
αχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθέ-
νου Μαρίας, τοῦ Ἁγίου (τοῦ δεῖνος), οὗ καὶ τὴν μνή-
μην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ὅτι
σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἀγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριστέ
ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ
ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ
ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰ-
ῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΑ ΕΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ.

*Ἄν συμβῆ τι μιαρὸν ἢ ἀκάθαρτον προσφάτως ἐμπεσεῖν
εἰς ἀγγεῖον οἴνου ἢ μέλιτος ἢ ἄλλου τινός.*

*Χρῆ τὸ ἐμπεσὸν ἀκάθαρτον παραχρῆμα αἰρεσθαι, καὶ ῥί-
πτεσθαι ἔξω καὶ εἰς ἕτερον ἀγγεῖον βαλεῖν τὸν οἶνον ἢ τὸ ἔ-
λαιον τὸ δὲ κενωθὲν ἀγγεῖον πλύνεσθαι ἐσωθεν καὶ ἔξωθεν, καὶ
τὸν Ἱερέα, λαβόντα θυμιατόν, θυμιάσαι τὸ πλυθὲν ἀγγεῖον ἔ-
σωθεν, καὶ βαλεῖν ἐν αὐτῷ ὕδωρ ἀπὸ τῶν ἁγίων Θεοφανεί-
ων, ποιοῦντα Σταυροῦ τύπον, τρίτον εἶτα βαλεῖν ἐν αὐτῷ
τὸν οἶνον ἢ τὸ ἔλαιον, καὶ, θυμιάσαντα, ἐπεύχεσθαι οὕτως.*

ΕΥΧΗ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

*Ἄγιε Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῆ σῆ εὐσπλάγχυνῳ ἐ-
πιδημία πᾶσαν ἀκαθαρσίαν τοῦ ἐχθροῦ καταργήσας,
ὁ διατειλάμενος μὴ τὰ εἰσπορευόμενα κοινοῦν τὸν ἄν-
θρωπον, ἀλλὰ πάντα καθαρὰ εἶναι τοῖς καθαροῖς· ὁ
διὰ τοῦ Σκεύους τῆς ἐκλογῆς, τοῦ σοῦ Ἀποστόλου δι-
δάξας ἡμᾶς, πάντα τὰ ὑπὸ σοῦ κτισθέντα καλὰ εἶ-
ναι πιστεύειν, καὶ μηδὲν ἠγεῖσθαι ἀπόβλητον, διὰ
θείου λόγου καὶ τῆς πρὸς σέ ἐντεύξεως ἁγιαζόμενα, αὐ-
τός, εὐλόγησον τὸν οἶνον τοῦτον, (ἢ τὸ ἔλαιον), τῆ σῆ
χάριτι, διὰ τῆς ἐπιχύσεως τοῦ ἁγίου ὕδατος τούτου·
καὶ πάντα μολυσμόν, ἢ δισταγμόν, ἐκ τοῦ ἐν αὐτῷ*

ἐμπεσόντος ἐρπετοῦ κατὰ μεθοδίαν τοῦ πονηροῦ, ἀπέλασον ἐκ τῆς διανοίας τῶν δούλων σου, εἰς τὸ γενέσθαι πᾶσι τοῖς χριστέμοις αὐτὸ εἰς εὐφροσύνην, διδοὺς πᾶσι τοῖς ἐξ' αὐτῶν μεταλαμβάνουσιν ἐν ἀγιασμῷ καὶ ἐν καθαρᾷ συνειδήσει προσιέναι τοῖς ἀχράντοις σου Μυστηρίοις. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἀγιάζων τὰ σύμπαντα, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα ἀπογεύεται πρῶτον ὁ Ἱερεὺς ἐξ αὐτοῦ καὶ ἀποδίδωσι καὶ τοῖς τοῦ οἴκου κυρίοις. Εἰ δέ γε συμβῆ τὸ ἐμπεσὸν ἀκάθαρτον, χρονίσαν ἐν τῷ ἀγγεῖῳ τοῦ οἴνου, ἢ τοῦ ἐλαίου, σαπῆναι, χρὴ ἐκχέεσθαι ταῦτα, τὸν οἶνον ἢ τὸ ἐλαίον, καὶ μηδένα τούτων ἄπτεισθαι.

ΕΥΧΗ

Ἐπὶ δρύξει φρέατος.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παντοκράτωρ καὶ παντοδύναμος, ὁ ποιῶν πάντα καὶ μετασκευάζων μόνῳ τῷ βούλεσθαι· ὁ ἐν ἀπόροις πόρον εὐρίσκων, ἀρρήτῳ καὶ ἀκαταλήπτῳ σοφίᾳ· ὁ ἐξ ἀνίκμου πέτρας ὑδάτων παρασχῶν ῥυῆναι χειμάρρους καὶ διψῶντα τὸν σὸν ἐμπλήσας λαόν· αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀναξίων δούλων σου, καὶ χάρισον ἡμῖν ὕδωρ ἐν τῷ τέπῳ τῷ δε διειδές τε καὶ πότιμον, ἄφθονον μὲν εἰς χρείαν, ἀβλαβές δὲ πρὸς ἀπόλαυσιν· ὡς ἂν καὶ ἐν τούτῳ δοξάζομεν τὸ πανάγιον ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ

ἀγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΡΟΠΑΡΙΑ.

*Ὅταν σταυροὶ ὁ Ἱερεὺς πάθος νοσήματος
μετὰ τῆς ἁγίας Λόγχης.*

Ἦχος α΄.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, ἀνηρέθη ἡ τυραννίς, ἐπα-
τήθη ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ· οὔτε γὰρ Ἄγγελος, οὐκ
ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, ἔσωσας ἡμᾶς· δόξα σοι.

Δόξα, Ἦχος δ΄.

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρρας τοῦ νόμου, τῷ
τιμίῳ σου Αἵματι· τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς καὶ τῇ
Λόγχῃ κεντηθεὶς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις,
Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Καὶ νῦν.

Λόγχῃ πλευράν, ὦ Χριστέ μου, νυγείς σου, τὴν ἐκ
πλευρᾶς ἀνθρωπίνης κτισθεῖσαν, ὀλέθρου πᾶσι βροτοῖς
γεγονυῖαν πρόξενον, τῆς κατάρρας ἠλευθέρωσας.

ΕΥΧΗ

*Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Μάμαντος, λεγομένη
εἰς κτήνη ἡμῶνους κ. λ. π.*

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἴδου ἐγὼ ὁ ἁμαρτωλὸς Μάμας, ὑπάρχων ἐν τοῖς ὄ-
ρεσι, καὶ διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ ἡμελγον τὰς ἐλάφους, καὶ τυροὺς παιῶν διέ-
νεμον τούτους τοῖς πένησι, καὶ διέτριβον ἐν τοῖς ὄρεσι

καὶ σπηλαίοις μέχρι τοῦ μαρτυρίου μου· ἐκεῖ οὖν μου διατρέβοντες, προσῆλθον Ἰωάννης καὶ Φιλότητος, παρακαλοῦντες καὶ λέγοντες· φθόνος τοῦ διαβόλου ἐπέπεσεν εἰς τὰ ποιμένα καὶ βουκόλια, καὶ ἡμίονους· καὶ τελευτῶσι κακῶς, καὶ δεόμεθά σου, ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρόσευξαι ὑπὲρ αὐτῶν, ἵνα ἰαθῶσιν ἀπὸ παντός κακοῦ εἰς μνημόσυνον τοῦ μετὰ ταῦτα χρόνου, εἰς δόξαν Θεοῦ· ἐγὼ δὲ εἶπον αὐτοῖς, ἀδελφοί μου πνευματικοί, ἐγὼ ἁμαρτωλός εἰμι, καὶ ἁμαρτωλῶν ὁ Θεὸς οὐκ ἀκούει· καὶ αὐτοὶ δὲ ἐπέμενον παρακαλοῦντες με· καμφθεῖς πρὸς τὰς δεήσεις αὐτῶν, προσευξάμενος τῷ Κυρίῳ εἶπον.

Ἐπικαλούμεθά σε τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν ἀληθινὸν Θεόν, τὸν κατελθόντα ἐκ τῶν πατρικῶν κόλπων καὶ σαρκωθέντα ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῇ θελήσει δὲ σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπομείναντα, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐξαναστάντα, καὶ ζῶν τῷ γένει τῶν βροτῶν χαρισάμενον, ἐπάκουσόν μου τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου Μάμαντος, ὅστις ἐστὶν ἐν ἀθυμίᾳ καὶ θλίψει πολλῇ καὶ ἐπικαλεῖται τὸ ὄνομά σου, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ μνησθεῖν τοῦ ὀνόματος τοῦ δούλου σου Μάμαντος, μὴ ἐπέλθοι ἐπὶ τὴν ποιμνὴν αὐτοῦ τῶν ζώων, ἢ τὴν ἀγέλην τῶν βοῶν αὐτοῦ διαβολικὴ συμφορὰ, ἢ ἄλλη τις νόσος.

Ναί, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ τῷ λόγῳ σου συστησάμενος πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, μὴ παρίδῃς τὴν δέησιν ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ εὐτελοῦς δούλου σου, ἀλλ'

ἐπάκουσόν μου, φιλόνηρωπε Κύριε, καὶ ὅπου ἀνα-
γνωσθῆ αὕτη μου ἢ προσευχή, εἴτε εἰς ποιμνην, εἴτε
εἰς βόας, εἴτε εἰς ἡμιόνους, μὴ ἐπέλθοι εἰς τὰ ζῶα
αὐτοῦ νόσος ἢ ἕτερος πειρασμός· ὅπως ὑπὸ σοῦ πάντες
φυλαττόμενοι δόξαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπωμεν, τῷ
Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ
αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τ Ε Λ Ο Σ.

